

Beszámoló a 4092 sz. Dózsa György Úttörőcsapat 2012-es munkájáról

Úttörőcsapatunk 2012-ben is a törvényes keretek között alapszabályának megfelelően működött. A csapat munkáját változatlan összetételben a 7 tagú csapatvezetőség irányította, koordinálta, melyből ketten – szeptembertől már csak a csapatvezető egyedül – külföldön tartózkodtak, a vezetőség azonban így is eredményes dolgozott.

Programjainkról:

Éves közgyűlésünket január 7-én tartottuk, az évek során bevált és megszokott forgatókönyv szerint. Értékeltek a 2011-es esztendő programjait, elfogadtuk a pénzügyi beszámolót és sor került a következő év programjának ismertetésére, megvitatására is. Vártuk tagjaink újabb javaslatait a 2011-es év programjaira, illetve nagy érdeklődés kísérte a nyári, szálkai táborra vonatkozókat terveket.

Másnap, január 8-án indultak el a merészebbek a Körös körül Gomba körül túra sorozat második szakaszára, a Tó mell - Tete - monori határ - Harcvölgy útvonalon. A reggeli köd eloszlása után a gyönyörű napsütésben szikrázó havas tájon igazán kellemes sétának lehettünk részesei, amin még az sem rontott, hogy némelyek lábbelije nem bizonyult igazán vízhatlannak. A harcvölgyi emlékmű előtti rövid hócsata után a Liliom utcában ért véget a túra.

Február 11-én az iskolában rendeztük meg hagyományos farsangi bálunkat. A korábbi évekénél nagyobb számú fellépő látványos és ötletes jelmezekbe öltözött, a népes közönség igen jól szórakozott. Török Márknak köszönhetően a táncolni vágyók sem maradtak hoppon, akik pedig a csendesebb szórakozást kedvelték, a teaházban beszélgethettek.

Sajnos, a január elején leesett kevés (és szánkózásra egyébként alkalmatlan) hó hamar elolvadt, és február elejéig nem érkezett utánpótlás, ezért a Hatalmas Havas Hajcihőre idén nem került sor. Az alsó tagozatosok (kisdobosok és kisdobos-jelöltek) azonban február 18-án bepótolhatták a mulasztást: a Kenyeres-kertben több hóember is készült, és a szánkóverseny is hozott izgalmakat, hiszen két futam után az első két helyezett között mindössze 2 századmásodperc volt a különbség, így ők holtversenyben foglalhatták el a (képzeltbeli) dobogó legfelső fokát.

Csapatunk március 15-én részt vett a Községháza előtti koszorúzáson (Boros Barbi, Dienes Szilvi, Varró Dóri). Idén nem rendezünk tábortüzet az ünnep alkalmából, viszont március 16-ára akadályversenyt tervezünk. Erre kitűnő időben került sor, végül a Zsíroskenyér nevű csapat (Mátyás Tamás, Pellei Zsolt, Tóth Péter) végzett az első helyen.

Évek óta tervezzük, hogy sátras mini-táborozással egybekötött majálist szervezünk. Idén végre szerencsénk volt: nagyszerű (talán már túl jó) időjárás, Burján Sándor bácsi és a Pintér család vendégszeretete a monorierdei Burján Lovastanyán, remek program - ez még Gomba és Monorierdő közötti tűző napon való "kerékpározás" gyötrelmeit is feledtette. (Egyesek szerint az útvonal sivatagra emlékeztetett.)

Volt-e buszkirándulás tavasszal?

Máj. 18-án új rendszerben szerveztük meg idén a Dózsa-próbát, a negyedikesek elsősökkel alkottak csapatot. A kezdeményezés sikert aratott. Minden negyedikes teljesítette a Dózsa-próba követelményeit. Köszönjük Révész Györgynek, aki felkészítette az úttörőjelölteket.

Máj. 25-én ünnepi tábortűz mellett volt a kisdobos és úttörőavatás. A csapatemlékével díszített nyakkendőnek minden avatott örült: Csordás Ágota (még óvodás volt!), Galambos Ádám, Józsi Bernadett, Korényi Fanni, Lajti Regina, Soós Szilvi, Szócs Melinda (kisdobosok), Pásztor Hanga, Pécsi Richárd, Pócsik Roland (úttörők). Szokás szerint körjátékot játszottuk és esti számháború is volt.

Másnap, május utolsó szombatján volt a már hagyományos gyereknap, ahová a falu összes gyerekét vártuk. A hagyományos számok, a lisztfújás, tortaevés, lufi borotválás, zsákba futás, stb. mellett immár a trambulín is a hagyományos játékok közé tartozik. A szülők által készített finom ebéd elfogyasztása következett. Köszönet a SZMK-nek, akik támogatták rendezvényünket.

Az Úttörőcsapat egyik legfőbb rendezvénye a nyári tábor. Nagyon jó hangulatú 8 napot töltöttünk óegyiptomi istenek és fáraók között a Szekszárdtól néhány kilométerre található Szálkán. Itt láthatatlan békák bújtak meg a nád közt, múmiák sétáltak foszladozó öltözetben, s piramisok épültek ügyes felfedezőink tevékenysége nyomán. Paprikáskrumplit főztünk és szobrokat gyúrtunk magunkból, majd megmerevedett tagjainkat a reggeli torna és az olimpia nyújtóztatta ki. Vetélkedtünk, vizesek lettünk, megkerestük a darabjaira vágott Oziriszt, esténként pedig a kis Kufuval éltünk át újabb és újabb kalandokat. Mindeközben gyűltek a próbajelvények, okosak, bátrak lettünk, és barátok.

Sajnos, a szeptember 20-ára tervezett Süssünk, főzzünk korszzerűen, egészségesen gasztronómiai vetélkedőre mindössze két csapat jelentkezett, s közülük is az egyik két nappal a verseny előtt lemondta a szereplést, így ezt a nagy hagyományú, és mindeddig igen sikeres programot idén nem tudtuk megrendezni. :-)

Szeptember 29-én - a borús előrejelzések ellenére - igazi kellemes, járőrversenynek való idő köszöntött ránk. Hiánytalanul össze is gyűlt az előre nevezett hét csapat a szökőkútnál. Miközben a versenyző csapatok teljesítették a Venczel Zoli által kitalált pályát, a vadászháznál már Anita, Pizsi és Zsófi már főzték a finom ebédet. A délelőtti hátralevő része focival, famászással, légpuska lövészettel telt. Mire megfőtt a paprikás krumpli, már mindenki farkaséhes volt. Mivel ekkorra már gyülekeztek a fellegek, sőt talán három csepp eső is esett, ezért az ebédet - ami mindenkinek nagyon ízlett - a vadászházban költöttük el. Mire végeztünk, ismét kisütött a napocska, és eredményhirdetés után kezdődhetett a várva várt számháború, majd következett a meglepetés: Pizsi és Soma anyukája érkezett temérdek frissen készült palacsintával, ami – bármilyen meglepő is - egy szálig elfogyott. Köszönjük Edina néninek a palacsintát, a vadásztársaságnak pedig a lehetőséget és a nagyszerű körülményeket!

Az október 20-án megrendezett kaszinóra megtelt a Faluház: régen voltunk ilyen sokan. Ismét volt Wii, amelynél mindig sokan váraakoztak, de az asztaloknál is általában többen voltak, mint ahányan egyszerre hozzáférhettek a játékokhoz. A kakaó és a kalács mind elfogyott, és mindenki jókedvűen és nyereseményekkel megrakodva térhetett haza.

Október 23-án a szokásoknak megfelelően mi is koszorúztunk.

Nov. 24-én a rendezvényházban került megrendezésre a Ki mit tud?, amelyen nagy örömünkre népes számban vettek részt! 25 produkcióban több, mint 60 fellépő!!! Valamennyi díjazott részt vehetett december 18-án a Syma Csarnokban megrendezendő adventi gyermekprogramon, melynek első felében a Hivatásos Ír Stepp Táncművészek Egyesülete „Irish Dance Tornado” című stepp tánc produkciója mutatkozott be, majd ezt követően 1 órás cirkuszi program várta a kicsiket és nagyokat egyaránt. Ezt követően a Közlekedési Múzeum kiállítását tekintették meg az arany, ezüst és bronz oklevelesek, akiknek tehát ezen a napon iskolába sem kellett menniük. Köszönjük a felkészítőket (pedagógusok, ifik, szülők) munkáját, illetve minden, a rendezésben közreműködő segítségét!

Dec. 6-án most is megérkezett az iskolába a Mikulás.

Úttörőcsapatunk ebben az évben is együttműködött az általános iskolával, és a Faluházzal, melyek rendezvényeink helyszínéül szolgáltak. Köszönjük a Szülői Munkaközösségnek gyereknapra és tábori támogatását.

A csapat programjait az ifivezetők tervezték, szervezték, bonyolították le. Köszönet ezért mindannyiuknak.

Céltűzéseink: Szeretnénk az úttörőcsapat taglétszámát növelni, hatékonyabb kommunikációs tevékenységet folytatni. Hogy ez sikerülhessen, még tavaly létrehoztuk a szemfülesek csoportját, akiknek azt a feladatot szántuk – természetesen teljesen önkéntes alapon, hogy elősegítsék az információ eljuttatását az általános iskolás gyerekekhez. Idén az információ legfőképp Wasylkovics Kincső jóvoltából jutott el az illetékesekhez. Köszönjük neki, hogy mindig pontos és megbízható volt! Továbbra is jó volna, ha minél több évfolyamban számíthatnánk rájuk, hogy ha valaki kedvet érez ehhez, kérem jelezze ezt a csapatvezetőség bármely tagjának, vagy akár Kincsőnek.